

Barri de l'estació

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Plaça de l'estació
Emplaçament Al nord de la C-25 i a l'est del Barri del Raval
Alçada: 478.8

Coordenades:

Latitud: 41.73904
Longitud: 1.62332
UTM Est (X): 385521
UTM Nord (Y): 4621719

Classificació

Número de fitxa 08002 - 68
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1913
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Estació reformada el 2007
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:
[Nucli d'Aguilar](#)
Autoria de la fitxa Cristina Belmonte, iPAT Serveis Culturals
Data de registre de la fitxa: dt., 01/08/2017 - 02:00

Descripció

És un dels barris que componen el nucli d'Aguilar, El nom i origen del conjunt veïnal està en relació amb l'arribada del ferrocarril al municipi i la construcció de l'estació. Les obres de la via van portar gent al municipi, que al 1860 comptava amb més de 600 habitants, i fins i tot sembla que va influir en un augment de la natalitat (PARCERISAS 2000: 190). La inauguració de l'estació l'any 1913 determinà la sorgència del barri.

Pel que fa al conjunt veïnal és molt petit, està format per una desena de cases, la majoria de dues plantes, arrebossades a l'exterior i pintades amb tons groguencs i ocres, de la mateixa tonalitat que l'edifici de l'estació. Aquest grup de cases es troba al nord de l'edifici de l'estació, entre aquest i una petita placeta enjardinada, la plaça de l'estació.

Un dels edificis, l'oficina de correus, conserva a la façana dues plaques de la beguda Canada dry fábula, una marca de refresc que es va popularitzar entre els anys '60 i '80 del segle XX.

L'estació és propietat d'Adif, i pertany a la línia Barcelona-Manresa-Lleida.

L'edifici de viatgers és de dues plantes i es troba a la dreta de les vies i andanes, mirant sentit Lleida. És només un baixador i roman sempre tancat. En la seva façana, fet amb rajols hi ha el rètol on es pot llegir Aguilar de Segarra. L'estació està situada entre les de Rajadell i Seguers - Sant Pere Sallavinera al punt quilomètric 282.

Història

El 30 de maig de 1860 es posà en marxa el servei del tram de Manresa a Lleida de la línia ferroviària. El 1878 passà a formar part de la -Compañía de los Caminos de Hierro del Norte- i el 1941 de RENFE.

L'estació d'Aguilar es va inaugurar el 15 de desembre de 1913 amb una gran festa. (PARCERISAS 2000:224). A l'entorn de l'estació i durant la segona dècada del segle XX hi va créixer un barri nou, amb cases al voltant i botigues per aprofitar el tràfic de mercaderies.

Els Ferrer Nou de Castellar, que tenien diferents negocis, finalment es van traslladar a l'estació on hi van posar botiga, cafè i sala de ball amb piano. En aquesta sala, hi havia la seu d'una entitat cultural anomenada "La Flor de Maig" dedicada a organitzar festes i altres actes d'esplai, que es va crear el 1 de Gener de 1919. A banda de les botigues dels Ferrer Nou també es va obrir la botiga de Ca l'Esteve, i més tard la de Ca la Rossita, acabada el 1931 amb magatzem, botiga i cafè. A més a més s'hi feia un mercat setmanal., hi havia una serradora i una fabrica de teixits.

Al barri també s'hi van instal·lar molts ferroviaris que treballaven al ferrocarril i que vivien en Casillas de la companyia o bé en pisos. (PARCERISAS 2000: 226)

El 1980 s'electrifica la línia Manresa-Lleida. Pels volts de l'any 2002 s'eliminà la via desviada propera a l'edifici de viatgers, suprimint els canvis d'agulles als extrems i aixecant parcialment la via. El 2005 l'estació passà a formar part d'adif. L'any 2007 es fa una rehabilitació integral de l'estació, impermeabilització, rehabilitació de la façana, nova teulada, renovació de l'enllumenat, etc. Entre abril de 2009 i maig de 2011 la línia es talla entre Manresa i Calaf per renovar la via i finalment també la catenària, moment en què l'antiga via desviada passa a ser la general mitjançant una nova connexió i es renova l'andana ubicada al costat edifici de viatgers i la població.

